

Bądźcie mężni

***„Bądźcie mężni, a On wzmocni wasze serca,
wszyscy, którzy pokładacie nadzieję w Panu”.***

Psalm 31:24

Pismo Święte zachęca lud Boży, aby był pełen wiary, nadziei, pewności i zaufania. Patrząc na świat, widzimy konkretne powody, dla których tak powinno być. Większość ludzi na świecie jest pełna strachu, obaw, nieufności i zmartwień. Z tego powodu nie potrafią oni w pełni wykorzystać możliwości, jakie daje życie. Widzą pułapki grzechu i kłopoty w wielu różnych kierunkach, dlatego mają powody, by być nieufnymi i lęklivymi.

Prawdziwi chrześcijanie nawiązali jednak szczególną relację z Bogiem, a On z nimi. Zapewnił ich, że będzie nadzorował ich sprawy, czego nie doświadczyliby, gdyby nie nawiązali z Nim relacji. Dlatego powinni mieć nadzieję i ufać Mu. Powinni słuchać tego, co powiedział, i czerpać odwagę z myśli, że wszystkie ich doświadczenia są pod Jego nadzorem. 2 Koryntian 4:15-17

Lud Boży wyszedł ze świata i przyłączył się do sztandaru Pana Jezusa Chrystusa – sztandaru sprawiedliwości, prawdy, świętości i sprzeciwu wobec grzechu. Będą nękani przez potężnych wrogów. Przeciwno nim wystąpi sam szatan, który będzie starał się im przeciwdziałać, tak jak przeciwdziałał wszystkim planom Boga. Nie może on bezpośrednio zaatakować Pana, ale może zaatakować Jego plan i tych, którzy w Niego wierzą. To szatan podżegał do zamieszek, burz i prześladowań w czasach Jezusa i apostołów, a następnie doprowadził do ucisku ludu Pańskiego. 2 Koryntian 2:11; 11:14; 2 Tesaloniczan 2:7-10; 1 Piotra 5:8,9

Szatan nie dokonał tych rzeczy samodzielnie, ale poprzez swoich zwiedzionych sług (2 Tesaloniczan 2:11). Zawsze sprzeciwiał się sprawiedliwości i wszystkim, którzy ją kochają. Z tego powodu chrześcijanie muszą wykazać się wielką odwagą, ponieważ jeśli pozwolą przeciwnikowi złamać ich ducha, ten wkrótce całkowicie wyeliminuje ich z walki. Cofający się żołnierz, który stracił odwagę, jest mało przydatny w walce. Zamiast tracić odwagę, powinniśmy powierzyć nasze ziemskie interesy naszemu Ojcu i zaufać Mu, że w obecnym życiu będzie nas prowadził i sprawi, że wszystko obróci się

na dobre, aby ować tych, którzy są „powołani zgodnie z Jego zamysłem”. Rzymian 8:28

Oprócz przeciwnika, mamy przeciwko sobie ogólnego ducha świata. Świat często uważa nas za głupców, ponieważ wierzymy, że jesteśmy pod szczególną opieką Boga. Taki duch może cicho mówić do nas: „Bóg stworzył wszystkie światy, tysiące aniołów i wszystko we wszechświecie. Czy naprawdę sądzisz, że interesuje się tobą w szczególny sposób? Jeśli istnieje Bóg, to jest on tak wielki, a my tak mali, że nie może nas dostrzec”. W ten sposób nasza wiara może zostać pokonana. Musimy mieć odwagę i pokładać nadzieję w Panu. Jak wyraża to Paweł: „Teraz otrzymaliśmy nie ducha świata, ale ducha, który pochodzi od Boga”. 1 List do Koryntian 2:12

Ponadto mamy nasze własne upadłe ciało. Każdy z nas ma w sobie, w swoim ciele, najgroźniejszego przeciwnika (Rz 7:18,25). Pismo Święte przedstawia, że kiedy oddaliśmy się Panu, a On dał nam swojego Ducha Świętego, rozpoczęliśmy proces przemiany i staliśmy się embrionami nowych istot „w Chrystusie” (Rzymian 12:1,2; 2 Koryntian 5:17). Do embrionalnej nowej istoty, nowego umysłu, woli i charakteru, rozwija się w naszych śmiertelnych ciałach aż do momentu zmartwychwstania lub duchowego narodzenia, kiedy to przejdziemy ze

stanu ziemskiego do stanu niebiańskiego . „[Nowa istota] jest zasiane w zepsuciu, a powstaje w nieśmiertelności; jest zasiane w hańbie, a powstaje w chwale; jest zasiane w słabości, a powstaje w mocy; jest zasiane jako ciało naturalne, a powstaje jako ciało duchowe”. 1 Koryntian 15:42-44

Niemniej jednak, dopóki żyjemy w ciele, musimy walczyć z wszystkimi jego upadłymi skłonnościami. Jednocześnie, jako nowa istota, wyrzekliśmy się ich – odwróciliśmy się od grzechu (Rz 6:1,2,11,12). Zamieniliśmy ziemskie interesy i nadzieje na niebiańskie interesy i nadzieje. Poprzez nasze codzienne doświadczenia Pan nas wystawia na próbę. Musimy być zawsze czujni, aby przewyciężyć ciało. Przewyciężenie jego skłonności do grzechu wymaga ogromnej odwagi. Jeszcze większej odwagi wymaga to, abyśmy nieustannie walcząc ze słabościami i kruchością naszego ciała i pokonując je w znacznym stopniu, dodatkowo angażowali się w ofiarę i służbę dla Pana. Wszystko to wymaga wiele odwagi, a sami z siebie nie jesteśmy wystarczający. 2 Koryntian 3:5; Filipian 3:3

Jesteśmy zachęcani, aby pokładać ufność w Panu i mamy zapewnienie, że „wszystko możemy w Chrystusie, który nas wzmacnia” (Flp 4:13). Tylko

Jego moc jest dla nas wystarczająca. Aby osiągnąć ostateczne zwycięstwo, będziemy potrzebowali całej naszej odwagi, całej naszej wiary i nadziei – wszystkich pomocnych elementów, które możemy włożyć w walkę (). Jednak Pan obdarza nas wystarczającą łaską, abyśmy mogli przezwyciężyć (2 Koryntian 12:9; Hebrajczyków 4:16). Nie oznacza to, że każdy z nas będzie prowadził idealne życie lub że zawsze będziemy wykazywać się pełną odwagą. Od czasu do czasu możemy ponosić porażki, ale nasz kochający Ojciec Niebieski prowadzi nas dalej, a my wyciągniemy cenne wnioski z naszych błędów.

Różne rodzaje odwagi

Niektórzy, mając silniejszą wiarę i nadzieję, z umysłami całkowicie skupionymi na Panu, odważnie posuwali się naprzód. Jest to „dobra odwaga” w sensie silnej odwagi, właściwej odwagi. Z naszym tekstem możemy kojarzyć myśl, że nasza „nadzieja w Panu” powinna być poparta i wzmocniona dobrą odwagą, właściwym rodzajem odwagi, boską odwagą.

Istnieje również odwaga, która rodzi się z dumy i która mówi: „Nie poddawaj się. Nie pozwól nikomu wyprzedzić się”. W bitwie żołnierze mogą rywalizować między sobą, pragnąc zrobić coś szczególnie widocznego, co przyniesie im aplauz

przywódcy lub towarzyszy broni. Potrzebują czegoś, co ich zainspiruje – być może pragnienia sławy – aby dać im odwagę do ryzykowania własnym życiem lub odbierania życia innym ludziom. Jest to rodzaj odwagi, która pozornie pomoże im odnieść zwycięstwo w bitwie, choć jest to niegodny motyw do wzbudzania odwagi.

Odwaga wynikająca z właściwych zasad, oparta na wierze i zaufaniu do Pana, nie jest jednak przechwałką ani chętnością, ale jest szlachetna i miła Bogu. Jej źródłem jest świadomość tego, co obiecał Bóg, że czuwa nad nami i pragnie, abyśmy byli współdziedzicami Jego Syna w Jego królestwie. (Rzymian 8:17; Objawienie 3:21). On dokładnie nas sprawdza, aby zobaczyć, czy okażemy się wierni. Ta odwaga musi zawsze polegać na postępowaniu we właściwy sposób – zgodnie z wolą Pana.

Napomnienie ma zastosowanie we wszystkich sytuacjach

To napomnienie dotyczące właściwej odwagi dotyczy każdego aspektu naszego życia, niezależnie od sytuacji, w której się znajdujemy. Odnosi się ono do osób posiadających pewną władzę i wpływ – takie osoby powinny być na tyle odważne, aby postępować właściwie, zgodnie z wolą Pana. Taka

odwaga mówi nam: „Wypełniajcie swój obowiązek, niezależnie od tego, jaka jest wola Pana względem was. Pokładaj nadzieję w Panu, nawet jeśli twoje motywy będą często źle rozumiane”. Powinniśmy mieć odwagę, by bronić tego, co słuszne, niezależnie od tego, czy nasza nagroda będzie w tym życiu, czy w życiu, które ma nadejść (). Przypominamy sobie słowa Pana skierowane do Jozuego na początku jego przywództwa nad Izraelem: „Bądź silny i bardzo odważny. Staraj się przestrzegać całego prawa, (...) nie zbaczaj z niego ani w prawo, ani w lewo”. Jozue 1:7

Wezwanie do odwagi dotyczy również chrześcijan prowadzących działalność gospodarczą. Światowi przyjaciele mogą mówić: „Ponieś porażkę w swoim biznesie. Nie możesz reklamować swojej działalności. Jeśli będziesz mówił prawdę, ludzie nie będą cię wspierać; pójdą do miejsca, gdzie będą im opowiadane kłamstwa”. Jeśli chrześcijanin posłucha takiej rady, może osiągnąć sukces w biznesie, ale poniesie porażkę w najważniejszej sprawie życia – rozwijaniu i praktykowaniu prawego charakteru.

To samo dotyczy wszystkich poświęconych ludzi Pana, niezależnie od sytuacji lub miejsca w życiu. Każdy powinien być adwokatem właściwych zasad i nie być bojaźliwym ani lęklwym w wyrażaniu chrześcijańskiego charakteru w słowach i czynach (J

3:21; Jk 1:22,25). Tam, gdzie w grę wchodzi zasada, powinniśmy zająć stanowcze stanowisko i powiedzieć: „Takie jest moje zdanie i będę musiał bronić swojego stanowiska. Będę zadowolony z wykonywania tego, co uważam za swój obowiązek, nie chcąc zmuszać innych, ale będę wierny zasadom, w które uwierzyłem”. W ten sposób nawet ci, którzy myślą inaczej, będą wiedzieć, że osoba, która do nich przemawia, ma przekonania i ma odwagę wyrażać je szczerze i uczciwie. Rzymian 12:17

Odwaga proporcjonalna do wiary

W życiu wszystkich naśladowców Chrystusa pojawiają się próby i trudności. Właściwa odwaga znajduje okazję do wykazania się w każdym z dzieci Bożych. Jest to rodzaj odwagi, której oczekuje Pan i która musi charakteryzować przewyciężyć. Tylko oni otrzymają miejsce w królestwie niebieskim. Stąd lekcja płynąca z naszego tekstu brzmi: Bądźcie mężni, ponieważ w ten sposób okażemy naszą wiarę w Pana. Ci, którzy pokładają w Nim nadzieję i są Mu lojalni, będą mężni proporcjonalnie do swojej lojalności i wiary. Mateusz 9:29

Taka odwaga będzie nam towarzyszyć w każdych okolicznościach. Nasz Pan, zwracając się pewnego

razu do swoich uczniów, powiedział: „Zostaniecie wyprowadzeni przed namiestników i królów z powodu mnie. [...] Nie martwcie się, jak macie mówić ani co macie mówić, bo w tej godzinie będzie wam dane, co macie mówić” (Mt 10:18,19). Wydaje się, że chodzi tu o następującą myśl: „Nie martwcie się, jeśli zostaniecie postawieni przed władzami”. Lud Boży, niezależnie od okoliczności, będzie miał taką wiarę i zaufanie do Boga, że będzie postępował odważnie, polegając na boskiej mocy we wszystkich doświadczeniach życiowych.

Sposób, w jaki Bóg da nam słowa i mądrość, może się różnić w zależności od okoliczności. Może to być sugestia od kogoś innego, być może wysłuchanie doświadczeń innej osoby, a może przypomnienie sobie fragmentu Pisma Świętego, który będzie szczególnie pomocny. Chodzi o to, abyśmy całkowicie zaufali Panu i nie bali się. List do Hebrajczyków 13:6

Pan skierował powyższe słowa do swoich uczniów – ludzi niewykształconych. Stawienie przed „władcami i królami” naturalnie budziło w nich wielki niepokój. Co mieli powiedzieć? Jak mieli odpowiedzieć tym ludziom – wielkim, uczonym? Uczniowie byli bardzo pokorni i zdawali sobie sprawę ze swojej niewiedzy, ale Pan ich prowadził. W tamtych czasach edukacja była znacznie mniej powszechna niż dzisiaj. Dzisiaj

praktycznie wszyscy są w pewnym stopniu wykształceni. Niemniej jednak zapewnienie Pana nadal odnosi się do nas, tak jak odnosiło się do Jego uczniów.

Jeśli znajdujemy się w jakiejś trudnej sytuacji lub mamy kłopoty, powinniśmy pamiętać, że Pismo Święte zapewnia nas: „Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się Go boją [czczą], i wybawia ich” (Psalm 34:7). Ta myśl powinna uspokajać nasze umysły i pozwalać nam zachowywać się odważnie, wiedząc, że jesteśmy w bliskiej relacji z Nim. W ten sposób możemy mieć pełne zaufanie do Pana. Co więcej, zdamy sobie sprawę, że nie jesteśmy wystarczająco mądrzy, aby w pełni zrozumieć, jakie są Boże zamierzenia względem nas w każdym doświadczeniu. Nie wiemy zatem, jak Pan może postąpić w tej lub innej sprawie.

„Wiara może Mu całkowicie zaufać”

Pierwsi uczniowie zastanawiali się nad tym, co Jezus przepowiedział o sobie. Piotr z ufnością powiedział do niego: „Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego!” (Mt 16:16). Musieli pomyśleć: jak Bóg mógłby pozwolić, aby stała mu się krzywda? Uczniowie doszli do wniosku, że to, co powiedział, musi być tylko figurą retoryczną, tak jak wtedy, gdy

powiedział im, że muszą jeść Jego ciało i pić Jego krew (J 6:53-56). Teraz więc, gdy powiedział: „Syn Człowieczy ma być ukrzyżowany”, pomyśleli, że jest to jedno z Jego osobliwych powiedzeń, których nie potrafią zrozumieć (Mt 26:2).

Dlatego uczniowie byli bardzo zaniepokojeni, zdziwieni i zaskoczeni, gdy Jezus został arestowany i postawiony przed żydowską radą Sanhedrynu, a zamiast użyć swojej mocy i elokwencji, milczał i pozwalał się kontrowersyjnie traktować i oczerniać. Następnie ich mistrz został postawiony przed Piłatem. Teraz uczniowie myśleli, że Jezus z pewnością nie zawaha się przed rzymskim namiestnikiem! Stąd ponowne zaskoczenie i zdziwienie uczniów, gdy sprawy potoczyły się zupełnie inaczej, niż się spodziewali. Jednak takie postępowanie naszego Pana było konieczne w planie Ojca Niebieskiego, nie tylko dla Jezusa, aby mógł cierpieć, a następnie wejść do swojej chwały, ale także dla świata, ponieważ cena odkupienia, doskonałe życie ludzkie, musi zostać zapewniona jako „okup za wszystkich”. 1 Tymoteusza 2:5,6; 1 Koryntian 15:22; Rzymian 5:18

Jeśli w mądrości Bożej najlepszym rozwiązaniem jest w jakikolwiek sposób nas zranić i zawstydzić, tak jak stało się to z naszym mistrzem, powinniśmy być pełni odwagi. On wzmocni nasze serca, ponieważ

ufamy Mu i mamy pewność, że On kieruje naszymi doświadczeniami. Wiemy, że jest zbyt mądry, aby popełniać błędy, i że musi istnieć motyw, powód, dla którego na coś pozwala, cokolwiek by to nie było. Wiemy na pewno, że święci są cenni w oczach Pana i są wyjątkowo kochani. Psalm 17:8

Niezależnie od tego, jaki będzie dla nas wynik jakiegokolwiek sprawy, mamy ją przyjąć jako pochodzącą od Pana, niezależnie od tego, czy jesteśmy w stanie rozpoznać jej przyczynę, czy nie. Mamy mieć wiarę i nadzieję, nawet jeśli droga jest trudna i nawet jeśli sprawy wydają się być zupełnie odwrotne od tego, czego oczekiwaliśmy. „Czekaj na Pana, bądź mężny, a On wzmocni twoje serce; czekaj, mówię, na Pana”. Psalm 27:14